

Скарбничка

МОВЧАЗНА
неправда

РОЗВ'ЯЗАНА ЗАДАЧА 3

ПРИГОДИ ШУКАЧІВ 4

РАСТЕНИЕ КУДЗУ 7

ВЕСЕЛКА 8

ВЕСЕЛЫЙ ENGLISH 9

ОРИГАМІ-ЗАКЛАДКА
«ПІВНІЧНИЙ ОЛЕНЬ» 10

Після хурделиці, коли вщухне вітер і всюди лежать кучугури снігу, просто неможливо втриматися, щоб не взяти в долоні сніжку й відчутти холодок, ніжну податливість крихітних кристаликів. Ось і затіяли хлопці в школі на перерві веселу гру зі сніжками. З галасом і криками «переможці» переслідували «переможених» аж до класних парт. Раптом пролунав дзвоник, і відразу зайшов учитель. Він на-супився, побачивши талий сніг на партах, на столі й на підлозі, а також забризкані зошити й книги.

– Хто це зробив?

У класі запанувала цілковита тиша.

– Запитую ще раз: хто це зробив? – більш грізно запитав учитель.

– Я, – зізнався один з хлопчиків.

– Я, і я, – сказали ще двоє.

– А ти? – поглянув учитель на Олега. Він знав, що саме Олег найбільше кидався сніжками. Проте хлопчик мовчав.

– Отже, ти не брав участі в цьому?

Олег, втупившись, дивив-

ся на свої мокрі черевики й мовчав.

– Отже, ні «так», ні «ні»?.. Що ж, думаю, доведеться знизити тобі оцінку за поведінку в чверті. Неправда має бути покарана.

Удома після вечірньої молитви Олег узяв з полиці книгу, сів біля вікна й розгорнув її, але, занурившись у роздуми, дивився повз. Він здригнувся від несподіванки, коли рука матері торкнулася його голови.

– Синку, ти чимось засмучений?

– Мамусю, я сьогодні збрехав! – заплакав хлопчик, притискаючись до матері. – Я не сказав прямо, але мовчав, і це теж було неправдою!

Хлопчик розповів про все, що трапилося того дня в класі. Мама пояснила йому, що щире каяття спокуте провину, адже він більше так не робитиме.

– Ніколи! – сказав Олег.

«Яка ж справжньому чуйна совість у мого синочка», – подумала мама, і це її

порадувало. А тато розгорнув Біблію й прочитав: «Хто ховає провини свої, тому не ведеться, а хто признається та кидає їх, той буде помилуваний» (Прип. 28:13).

Звісно, учинок Олега не можна було назвати злочином, але все в житті починається з малого. І наступного дня хлопчик підійшов до вчителя й попросив пробачення за своє мовчання. Учитель, усміхнувшись, сказав, що завжди вірив у його чесність, тому оцінка за поведінку у чверті знижена не буде.

СНЕЖИНКА

Зима. Сильный снег. Я в снежки играю.

За снежинкою одной тихо наблюдаю.

Опустилась вдруг она мне на рукавичку.

И, похоже, не одна, – с близнецом-сестричкой.

Попытаюсь-ка слепить небольшой снежок,

Сто снежиночек скрепить – крупных и не очень.

Собрала снежинки в ком, потрудились ловко.

Назван дед снеговиком с носиком-морковкой!

Землю в стужу утеплить одной снежинки мало, вроде.

Сестричек нужно попросить! И закружились в хороводе.

Она могла бы жить одна, но пользы б мало приносила.

А с ближним совершить смогла, что в одиночку не по силам.

Мой друг! За свой короткий век все изморяй Иисуса меркой:

Один ты – слабый человек, а вместе мы – Христова церковь!

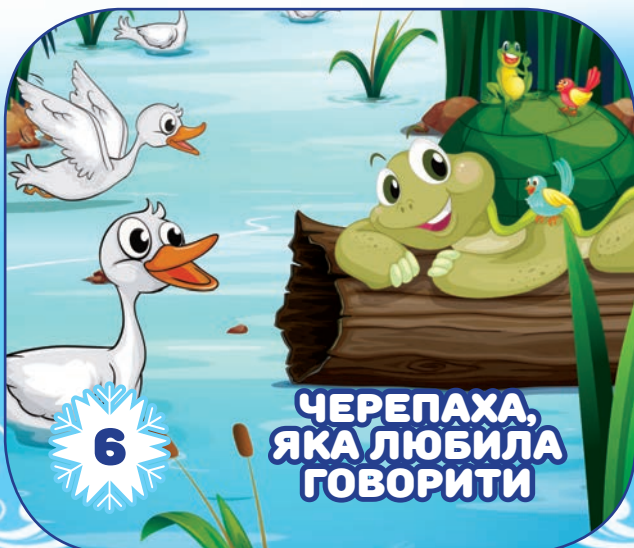

Анна Федоренко

ОТВЕЧЕННЫЕ МОЛИТВЫ

2

6

ЧЕРЕПАХА,
ЯКА ЛЮБИЛА
ГОВОРИТИ

10

УГОЛЬ В «КАДИЛЛАКЕ»

ОТВЕЧЕННЫЕ МОЛИТВЫ

В одной деревне жила бедная многодетная семья. Добри, отцу семейства, приходилось много работать в поле, чтобы на столе всегда была пища. Каждую зиму к ним прилетал необычный гость. Он стучался в окно и терпеливо ждал, чтобы его впустили. Это был ворон. Лет десять назад Добри подобрал под деревом птенца, выпавшего из гнезда. Он вырастил его и приручил. Но птицу тянуло на свободу, поэтому он отпустил своего подопечного.

Наступившее лето не обещало хорошего урожая. Град побил всходы пшеницы, и Добри пришлось занять муку у кредитора. Он рассчитывал вернуть долг с будущего урожая, но, к сожалению, и следующий год выдался неурожайным. Добри не знал, что делать.

Спустя несколько дней раздался стук в дверь. Кредитор потребовал, чтобы Добри немедленно возвратил долг.

— Если у тебя нет денег, я заберу корову! — закричал он и приказал вывести из сарая кормилицу семьи. — И еще я забираю постель и дрова! — заявил он. — Если ты не уплатишь долг за две недели, я посажу тебя в тюрьму и продам дом! А детей отправлю в приют!

Семью Добри постигло тяжелое испытание. Холода усиливались, а топить печь было нечем. Добри с женой и детьми часто склонялся на колени и просил у Бога хлеба и тепла.

Ранним зимним утром в окно кто-то громко постучал.

— Ворон! Ворон! — радостно закричали дети и открыли окно.

Ворон уселся на стул и стал важно топтаться на месте. Малыши бросили ему крошки хлеба и стали гладить перья. Ворон наклонил голову сначала в одну сторону, потом в другую, но к хлебу не притронулся. Потом дети принялись манить его

за собой, но он, растопырив крылья, тоскливо смотрел на улицу. Добри открыл окно. Громко каркнув, ворон вылетел.

— Ему, наверное, не понравилось у нас, — загоревали дети. — Почему он не ел?

Время шло, а Добри так и не мог заработать деньги, чтобы вернуть долг. Не раз он опускался на колени и со слезами умолял Господа о помощи. И вот во дворе Добри снова появился кредитор. Посмотрев на печального хозяина и исхудалых детей, он вдруг подобрел: «Так и быть, подожду еще восемь дней...» Добри воспринял это как ответ на молитву и вместе с детьми стал благодарить Бога за то, что Он не забыл про них. Через день снова прилетел пернатый друг.

— Ворон! Ворон прилетел! — закричали дети. — Папа, ворон прилетел! Добри радушно распахнул окно. Ворон влетел в комнату и сразу устроился на столе.

— У него что-то есть в клюве! Папа, он что-то принес! — зашумели дети.

Ворон взлетел и, сев на руку Добри, положил ему на ладонь что-то блестящее. Добри не поверил своим глазам. На ладони лежало золотое кольцо с драгоценным камнем!

— Бог послал нам помощь! — воскликнул Добри. — Это же целое состояние!

Добри положил на стол кольцо и погладил ворона. Вдруг улыбка исчезла с лица Добри.

— А что я, собственно, радуюсь? Ведь это чужое кольцо! У него непременно есть хозяин, и мы должны возвратить ему пропажу... Чистота перед Богом гораздо важнее богатства.

Жена Добри в слезах опустилась на стул. Ей трудно было отказаться от богатства, которое само пришло к ним в дом, но она понимала: присвоить чужое — значит согрешить. В этот вечер семейство просило у Бога мудрости, как поступить с драгоценностью. Спать легли с твердым намерением возвратить кольцо владельцу.

На следующий день Добри отправился к пастору. Тот приветливо пригласил его в дом.

— Мне нужен ваш совет, — тут же сказал Добри и поведал, как в их доме появилась

драгоценность. — Вот, смотрите! — вынул он из кармана кольцо.

Пастор взял его и внимательно осматривал со всех сторон.

— Да это же королевский перстень! — удивленно воскликнул он. — Еще и с печатью!

— Мы чуть было не оставили его у себя, чтобы уплатить долги, но Бог помог победить это искушение...

— Я сегодня же сообщу королю. Идите домой и не переживайте. Бог не оставит вас!

Добри вышел на улицу. Крупные хлопья снега медленно кружились в воздухе. На сердце было легко и радостно. «Как хорошо, что мы в руках Божьих и Он заботится о нас! — рассуждал Добри. — Лучше жить в нищете, но свято, чтобы сердце было чистым».

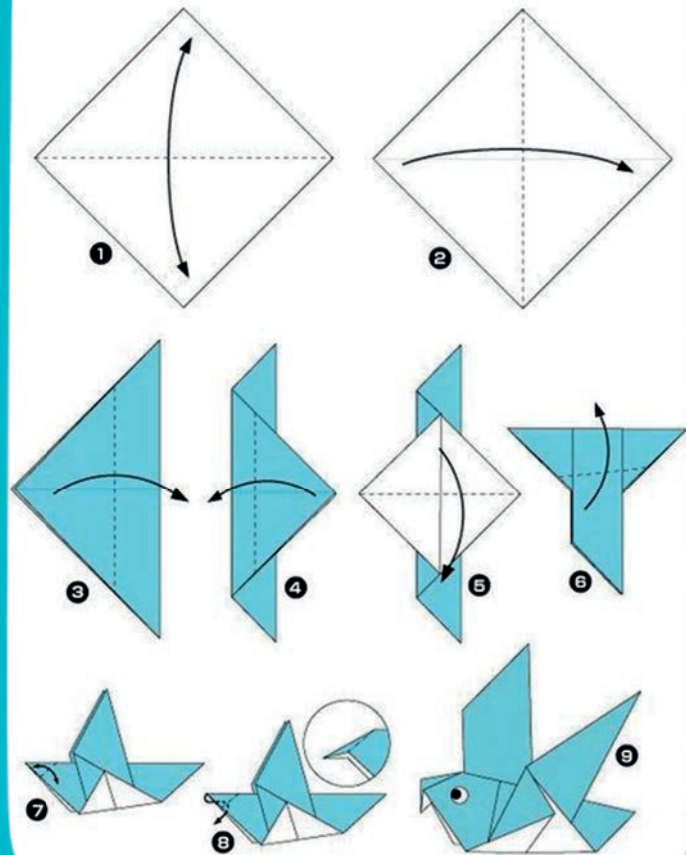
Через два дня в деревню въехала богатая карета и остановилась у дома пастора. По гербу на сбруе лошадей люди узнали королевский экипаж. Вскоре из дома вышел пастор и королевский слуга. Они сели в сани, и лошади тут же сорвались с места. Как были удивлены сельчане, когда лошади остановились у дома бедного Добри!

— Мир вам! — приветствовал пастор растерявшихся хозяев. — Собирайся, друг мой, — обратился он к Добри. — Видишь, какой роскошный экипаж прислали за тобой! Пойдем!

Хозяин поспешно оделся, помолился и вышел из дому. Толпа расступилась, и лошади тронулись с места. Всю дорогу Добри смущенно молчал. Наконец они въехали в столицу. Через несколько минут лошади остановились перед огромным замком. Добри несмело последовал за слугой. Он оробел еще больше, когда оказался в королевских покоях.

Король беседовал с ним доброжелательно, расспрашивал, каким образом оказалось у него кольцо. Бедный крестьянин смущенно мямля в руках шапку, подробно рассказывая о горе, постигшем его семью, о том, как они просили Бога избавить их от неминуемой беды и как ворон принес драгоценность. Король высоко оценил поступок Добри и в знак благодарности приказал дать его семье две хорошие коровы и столько денег, чтобы он уплатил все долги и много лет ни в чем не нуждался.

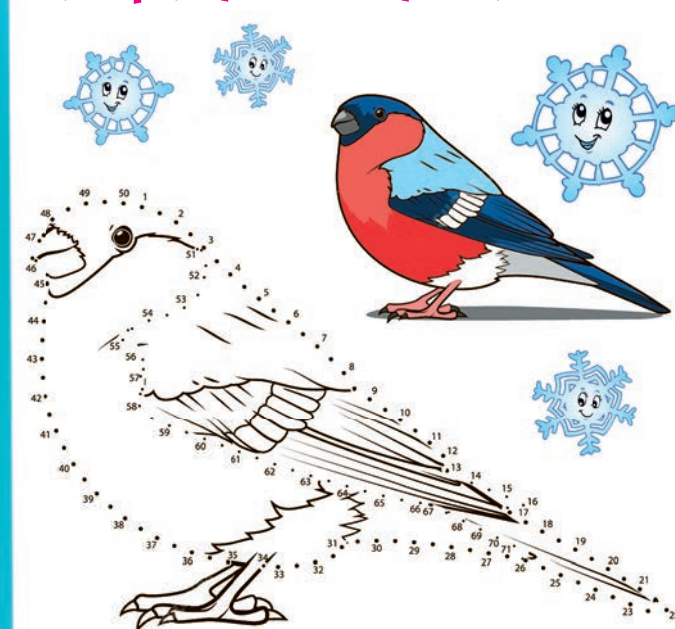
ОРИГАМИ

Розв'яжи приклади й розфарбуй малюнок за цифрами.

З'єднай послідовно крапки й розфарбуй пташку за зразком.

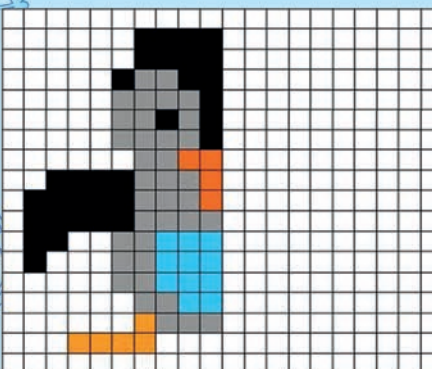
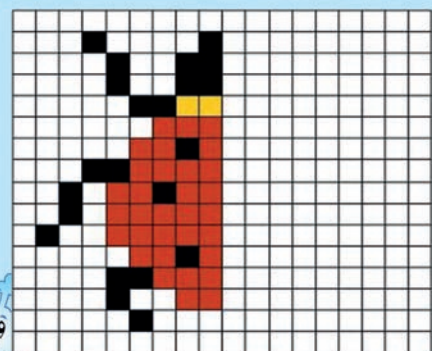
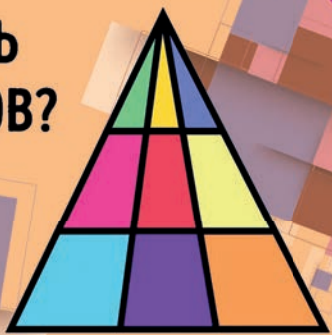
РЕБУСЫ

Как тепло и уютно у медвежонка в берлоге! Найди 8 отличий между картинками.

СКОЛЬКО ЗДЕСЬ ТРЕУГОЛЬНИКОВ?

ДОМАЛОЙ ДРУГУ ПОЛОВИНКУ

РОЗВ'ЯЗАНА ЗАДАЧА

Одного похмурого дня Олексійко повертався додому зі школи. Талий сніг хлюпав під ногами, темні хмари вкривали небо, і настрої хлопчика цілком відповідав сірому дню. А все через цю задачу з математики – учитель пояснював домашнє завдання, усі діти зрозуміли, а Олексійко – ні. «Як її розв'язати?» – не виходило з його голови. Як на зло, тато був у відрядженні. «Він би допоміг, – подумав хлопчик, – а мама повернеться пізно. Що ж мені робити?» – зітхнув Олексійко.

До дому залишилися лічені кроки, коли з-за рогу вийшов сусід. Це був найбільш неговіркий і похмурий мешканець їхнього під'їзду. Дівчатка його боялися, хлопчики сахалися й кричали йому вслід образливі прізвиська, а бабусі, які сиділи на лавці, перешіптувалися, коли той проходив повз. Цей чоловік жив сам, і Олексій ніколи не бачив у нього гостей, навіть не помічав, щоб він з кимось розмовляв: і діти, і дорослі – усі уникали його.

Неспішним кроком, важко дихаючи, сусід зайшов до під'їзду й повільно почав підійматися сходами. Олексійко підіймався трохи позаду. Чоловік підійшов

до дверей своєї квартири й почав шукати ключі. Хлопчик хотів проскочити повз, але в цей час незграбний сусід впустив додолу папку, і аркуші паперу розлетілися по підлозі. Олексійко зі словами «Вам допомогти?», не дочекавшись відповіді, почав усе піднімати. За кілька секунд сусід, узявши з вдячністю папку, знову намагався відімкнути двері, але з його лівої руки вислизнув портфель. І тут малюку стало шкода напівсивого, розсіяного й самотнього чоловіка. Олексійко підняв портфель і, сказавши: «Я допоможу Вам», затримав його у своїх руках. Сусід схвально кивнув, і за кілька секунд вони опинилися вже у квартирі.

У кімнаті було багато картин, а на тумбочці лежала товста чорна книга з написом «Біблія». Олексійко з цікавістю розглядав полотна, забувши про похмурий день, незрозумілу задачу й поганий настрій. Ніби здалеку він почув голос:

– Мене звати Петро Сергійович. Я працюю в інституті викладачем математики. Дякую тобі за допомогу.

Щойно Олексійко почув слово «математика», яке пролунало,

мов грім серед ясного неба, за мить повернувся похмурий день і, звісно, важка задача. Петро Сергійович, помітивши зміну на обличчі хлопчика, повторив знову:

– Так, так, учителем математики, і якщо матимеш потребу – звертайся.

Звичайно, Олексійкові нічого не залишалося, як розповісти про все. Вислухавши його, Петро Сергійович сказав:

– Ну що ж, помолімося й попросімо Отця Небесного допомогти нам розібратися. Адже Він Сам сказав: «Просьте, і дано буде вам».

Петро Сергійович почав молитися. Олексійко став поруч із ним і намагався повторювати кожне слово.

– Допоможи нам, Боже! – закінчив Петро Сергійович.

Потім вони сіли за стіл і взялися за розв'язання задачі. За кілька хвилин Олексійкові стало все зрозуміло, і його радості не було меж. Він запитав:

– Невже, якщо молитися, Бог завжди допомагатиме виконувати домашнє завдання?

– Звісно, мій маленький друже.

Борис Ганаго

История вещей: КАК ПОЯВИЛСЯ КОРРЕКТОР

художественная деятельность не приносила стабильного дохода, Бетт решила закончить курсы секретарей-машинисток.

В Далласе ее приняли в «Texas Bank&Trust». Девушке пришлось работать на непривычной для нее электрической машинке, которая тогда только появилась, из-за чего она допускала много опечаток. В этой ситуации Бетт решила действовать так, как поступают художники, допустив ошибку, а именно зарисовать ее. Вместо многократного перепечатывания текста без помарок, Бетт начала замазывать свои опечатки белой краской.

Очень быстро предприимчивая девушка сообразила, что ее изобретение очень востребовано и может приносить хорошую прибыль. Бетт развела краску и разлила ее по емкостям из-под лака для ногтей. Изобретение получило название «Жидкая бумага» (англ. «Liquid Paper»). Со временем была основана компания с одноименным названием, которая вскоре ежедневно выпускала уже около

миллиона пузырьков с корректирующей жидкостью.

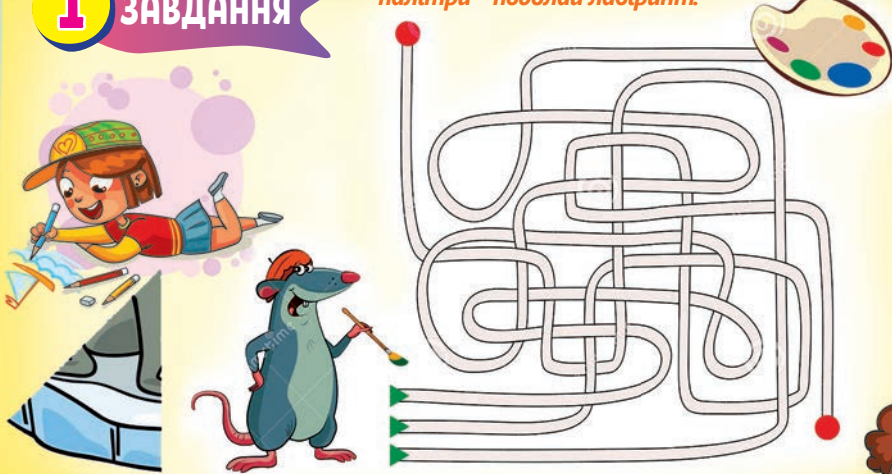
Дело было таким успешным, что уже через 4 года фабрики по выпуску этого товара появились в Канаде и Бельгии. В конце 70-х годов Бетт продала свою компанию фирме «Gillette» за 47 млн. долларов!

ПРОСТОРАМИ ЖИВОПИСУ

Виконай завдання, щоб зібрати всі необхідні фрагменти.

1 ЗАВДАННЯ

Проведи мишку-художника до палітри – подолай лабіринт.

2 ЗАВДАННЯ

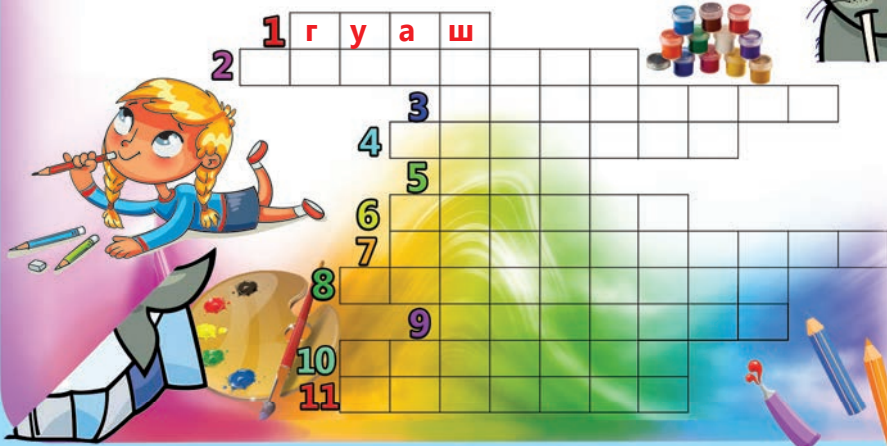
Знайди 10 відмінностей.

3 ЗАВДАННЯ

Розв'яжи кросворд.

- Художній матеріал, який розводиться водою.
- Людина, яка любить малювати, ліпити або конструювати.
- Вид образотворчого мистецтва, у якому художник працює фарбами.
- Графічний художній матеріал.
- Картина, на якій зображена природа.
- Вид образотворчого мистецтва, об'ємна річ, створена з каменю, глини або пластиліну.
- Картина, на якій зображені побутові предмети: ваза, яблука, книги та інше.
- Художній матеріал, зроблений з обпаленого дерева.
- Картина, на якій зображена людина.
- Вид образотворчого мистецтва – «мистецтво чорно-білого».

4 ЗАВДАННЯ

Знайди двох однакових зайчиків.

Розглянь малюнок. Що переплутав художник? Розмалюй тільки те, що може відбуватися насправді.

5 ЗАВДАННЯ

Молодець! Тобі вдалося зібрати всі необхідні фрагменти. Намалюй їх на макеті у відповідних місцях і побачиш, хто ховається на малюнку.

БУТЕРБРОД ВІД АНГЕЛА

Денис у школі новенький. За тиждень він уже при звичається й познайомився з усіма учнями й учителями класу. Діти прийняли Дениса добре, і йому загалом усе сподобалося. Навіть те, що на великій перерві всі гуртом ішли до їдальні їсти свої бутерброди. І цей час був особливо приємним для школярів. Постійно відбувався якийсь обмін різними наїдками, які старанно готували своїм улюбленим мамам і бабусі. Ну просто – ярмарок гурманів. Денис зник і до таких обідів. Проте одного дня хлопчик помітив, що його однокласник Василь чомусь сидів у самому куточку їдальні й наминав скибочки звичайного хліба. Це здивувало Дениса, і він запитав Сашку, що сидів поруч:

– А що це Василь їсть лишень хліб, він на дієті?
– Він завжди на дієті. Його батьки п'ють, от і перебивається на хлібі й воді, – відповів Сашко.
– А чому ж з ним ніхто не поділиться? – здивувався Денис.

– Та якось принижувати не хочеться... – зневажливо промовив хлопчик.

У Дениса теж забракло хоробрості підійти до Василя, щоб поділитися своїм обідом. Вирішив порадитися з мамою. І вже вдома хлопчик палко розповідав своїм батькам:

– Уявляєте?! У наш час є такі бідні діти. Я вперше такого зустрів.

– Чому ж не поділився? Я ж тобі чималий пакунок поклати! – мама сплеснула в долоні.

– Та я радий був би, але ж школярі побачать, засміють. Тоді зроблю йому "ведмежу послугу". Як йому допомогти?

Мама на хвилю примружила очі й сказала:

– Можливості допомогти завжди є, лише б бажання було. У мене є план.

Наступного дня Денис здійснив цей план. На обідній перерві все було, як завжди. Веселий гомін школярів і різноманітні смачні запахи, які кружляли в їдальні. Денис намагався непомітно підійти до Василя. Наблизившись, він швиденько поклав у руки хлопця невеликий пакуночок і ледь чутно промовив: «Це від ангела». І так само швидко відійшов в інший бік їдальні. Дениска навіть побоявся подивитися в бік Василя. А раптом той образиться? Однак Василь не думав ображатися. Здивований хлопчик розгорнув пакунок і вже за мить

задоволено смакував обід, який справді здавався йому ангельським. Другого й третього дня все повторювалося, а на четвертий Василь підійшов на останній перерві до Дениса й пошепки промовив:

– Передай подяку ангелу й скажи, що я так смачно ще ніколи не їв. А можеш мене познайомити з ним? – дивно було чути такі щирі слова від довготелесого семикласника.

Денис зміг тільки головою кивнути. Якийсь приступ невимовного жалю стиснув горло.

Удома Денис розповів мамі про прохання Василя й у розпалі додав:

– Уявляєш, я переживав, щоб його на сміх не підняли, а на нього уваги так ніхто й не звернув, і різниці в його раціоні не помітив. Як можна бути такими байдужими?

На ці слова сина мама відповіла:

– Байдужість гірша за жадібність. Через байдужість часто помирають люди. А все через те, що залишилися ніким не поміченими у своїй біді. Запроси Василя до нас додому після занять.

Коли однокласники прийшли вже до дому Дениса, їх радо зустріла мама. Василько вже здогадався, що це й був той ангел, який цілий тиждень так смачно його годував.

– Дякую вам, що були моїм ангелом. Хотілося б вам віддячити: я багато чого робити вмію, – радісно промовив Василь.

– Що ти! – зупинила його жінка й усміхнулася. – Ангелам допомога не потрібна, а от сина мого можеш навчити того, що вмієш. Тим більше, що він завжди мріяв про братика, а ми з певних причин не змогли йому його подарувати. То тепер тебе нам Сам Бог послав. Сподіваюся, ти станеш чудовим братом для Дениса.

Тієї миті пропозиція мами Дениса здалася занадто казковою. Проте казка стала реальністю. Денис і Василь стали справжніми друзями. «Як брати» – часто кажуть про них люди. А Боже Слово обіцяє, що милосердним і милостивим людям Бог особливим чином подарує Свою милість. «Блаженні милостиві, бо помилені вони будуть» (Матв. 5:7).

Оксана Борсукова

ЯКОГО ФРАГМЕНТА БРАКУЄ НА МАЛЮНКУ?

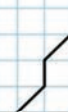

ГРАФИЧЕСКИЙ ДИКТАНТ

Попугай

3 ←	2 ↖	2 ↑	2 ↗	3 →	1 ↑	1 →	1 ↗
1 ↖	1 ↗	1 ↖	1 ←	1 ↑	1 ↖	2 ↖	2 ↘
2 ↓	1 ↖	1 ↘	4 ↓	3 ↘	1 ↖	1 ←	2 ↖
1 ←	2 ↓	1 ←	1 ↗	1 ↖	2 ←	2 ↓	1 ←
1 ↗	3 ↖	4 ↑	2 ↗	2 ←	1 ↖	2 →	1 ↗
1 ←	1 ↖	2 ←	1 ↑	1 ↗	4 →	1 ↘	2 →

НЕОБЫЧНЫЕ БУТЕРБРОДЫ

Бутерброд «Оригинальный»

Тебе понадобятся: ломтик хлеба, авокадо, сыр фета, гранат, оливковое масло.

Приготовление. Выложи на хлеб порезанное дольками авокадо и измельченный сыр фета. Сверху посыпь зернышками граната и сбрызни бутерброд оливковым маслом. За счет сочетания фруктов с сыром блюдо в качестве завтрака весьма полезно, поскольку запускает работу желудка и дает энергию до следующего приема пищи.

Бутерброд «Десертный»

Тебе понадобятся: ломтик хлеба, арахисовое масло, банан, семена чиа.

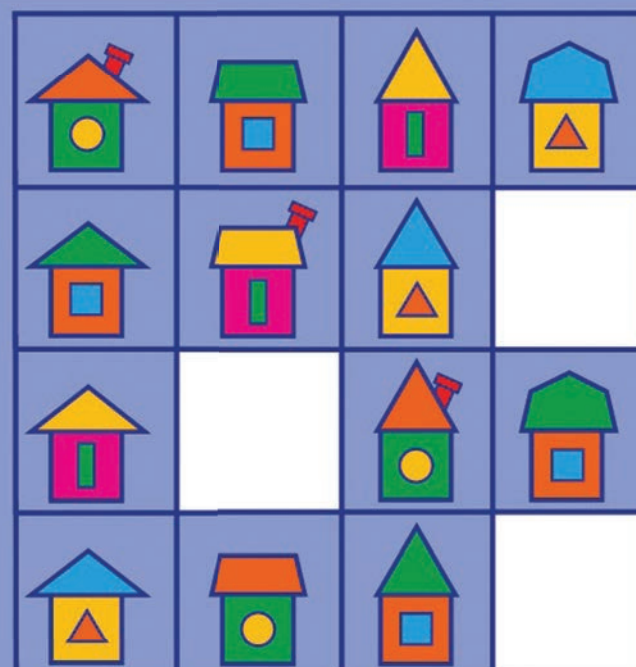
Приготовление. Ломтик хлеба смажь арахисовым маслом, сверху выложи порезанный кружочками банан и присыпь семенами чиа. Такое вкусное блюдо подойдет не только для завтрака, но и в качестве отдельного праздничного десерта.

Бутерброд «Солнечный»

Тебе понадобятся: ломтик хлеба, мягкий сыр, ананас, орехи кешью.

Приготовление. Намажь ломтик хлеба мягким сыром и выложи свежий или консервированный фрукт. Сверху присыпь кусочками орехов кешью. Приятного аппетита!

ПОДИВИСЯ УВАЖНО НА ЗОБРАЖЕННЯ І НАМАЛЮЙ НЕОБХІДНІ ХАТИНКИ В ПОРОЖНІХ КЛІТИНКАХ.

(притча)

В одному ставку жила черепаха, яка приятелювала з двома качками, що жили в тому самому ставку. Черепаха дуже любила їхнє товариство, бо могла наговоритися досхочу, а балакати вона любила.

Минуло багато років; ставок уже почав висихати, і одного сухого, спекотного літа зовсім висох. Качки не могли там більше жити, бо не було води, і прийшли попрощатися з черепахою.

– Не залишайте мене саму, – просила черепаха, – заберіть із собою. Тут я помру.

– Але ж ти не вмієш літати, – казали їй качки, – як же ми тебе заберемо?

Сумно було качкам залишати її, і вони почали думати, що робити.

– Слухай, – сказали нарешті, – ми вигадали один спосіб, тільки чи зумієш ти так довго мовчати? Ми візьмемо за кінці міцну палицю, а ти схопишся за неї зубами посередині. Ми полетимо, щойно розтулиш рота – упадеш.

Черепаха обіцяла мовчати. Качки принесли палицю, за яку вцепилася черепаха, і вони полетіли.

Як перелітали над високими деревами, черепаха хотілося сказати: «Як ми високо!», але згадала, що говорили качки, і мовчала. Над дзвіницею дуже хотіла

запитати: «Що це блищить?», та знов змовчала. Коли перелітали понад вигонами в селі, люди почали вигукувати:

– Дивіться, качки несуть черепаху!

Страшенно хотілося черепазі сказати: «А вам яке діло?», але ще стрималася. Людей збиралося дедалі більше, і всі тільки й говорили про те диво, що качки несуть черепаху.

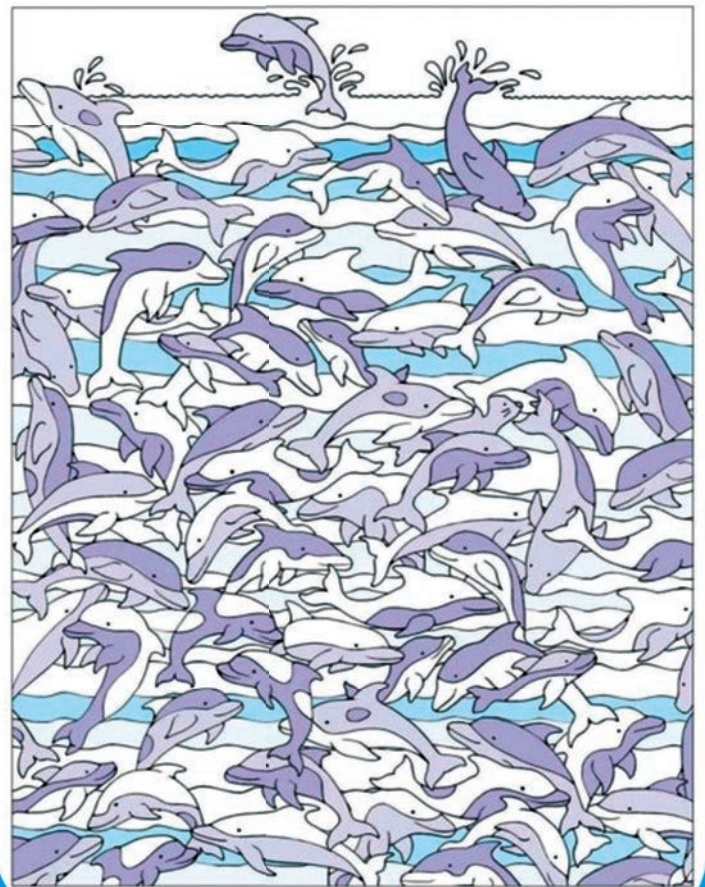
Зрештою черепаха не витримала й роззявила рота, щоб сказати: «Мовчіть, нерозумні люди!», але не могла того сказати, бо полетіла донизу.

Як то добре – уміти мовчати.

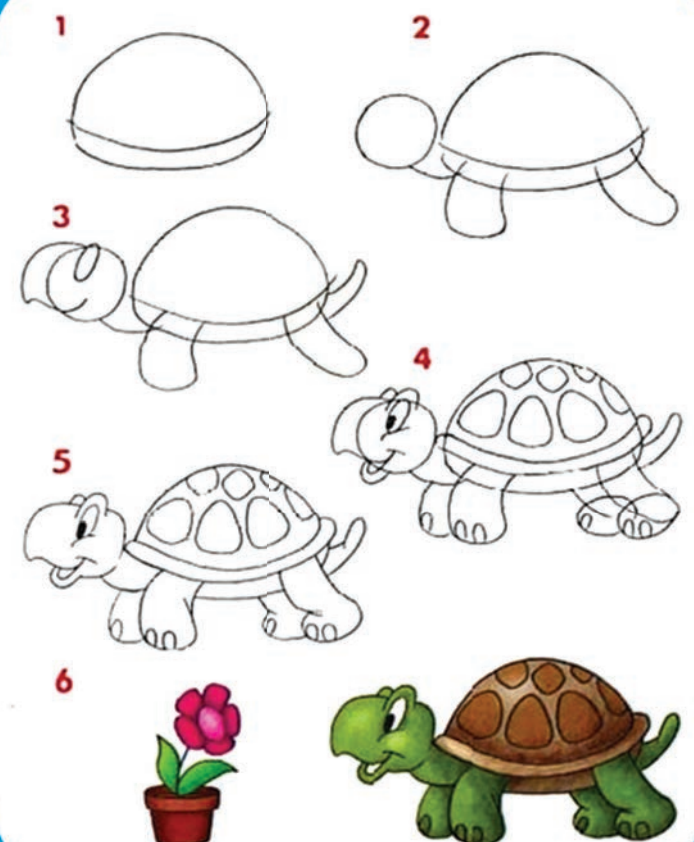
ЗНАЙДИ ЧЕРЕПАХУ СЕРЕД ЛИСТЯ.

ЧИ ЗМОЖЕШ ТИ ЗНАЙТИ НА ЦЬОМУ МАЛЮНКУ ТЮЛЕНЯ?

УЧИМСЯ РИСОВАТИ ЧЕРЕПАХУ

ПОЧЕМУ ЧЕРЕПАХИ ДОЛГО ЖИВУТ?

Известно, что черепахи, представители отряда пресмыкающихся, отличаются долголетием. Некоторые виды доживают до 200 лет. Речь идет о гигантских черепахах (слоновая, или галапагосская), популяцию которых зафиксировал один ученый в далеком 1834 году. Проплывая возле Галапагосских островов, он открыл удивительные факты: более 245 тысяч особей и 14 разновидностей черепах обитали в этой местности.

Сегодня же представители рептилий населяют самые отдаленные уголки планеты, а Галапагосские острова не зря именуют Черепашиными.

Сколько черепаха живет?

Численность популяции уменьшилась почти наполовину из-за негативного воздействия человеческого фактора. В зависимости от вида, живет черепаха от 10 до 200 лет. Сегодня долгожительницей считается гигантская черепаха Джонатан, которая перешагнула 180-летний рубеж. Многие ее «коллеги» не способны столько видеть мир. Балканские черепахи живут не дольше 90 лет. Средиземноморская и красноухая черепаха существуют примерно 30-40 лет.

Невзирая на эти особенности, пресмыкающиеся всегда были и есть объектом неподдельного интереса ученых и обычных любителей животного мира.

Секрет долголетия черепах

Черепахи – довольно уникальные животные. Их оригинальность проявляется не только во внешнем виде. Да, экзотики у них не отберешь: морщинистая кожа, маленькая голова и большие, столбообразные ноги. И все это помещается под огромным, расписанным в виде мозаики, панцирем.

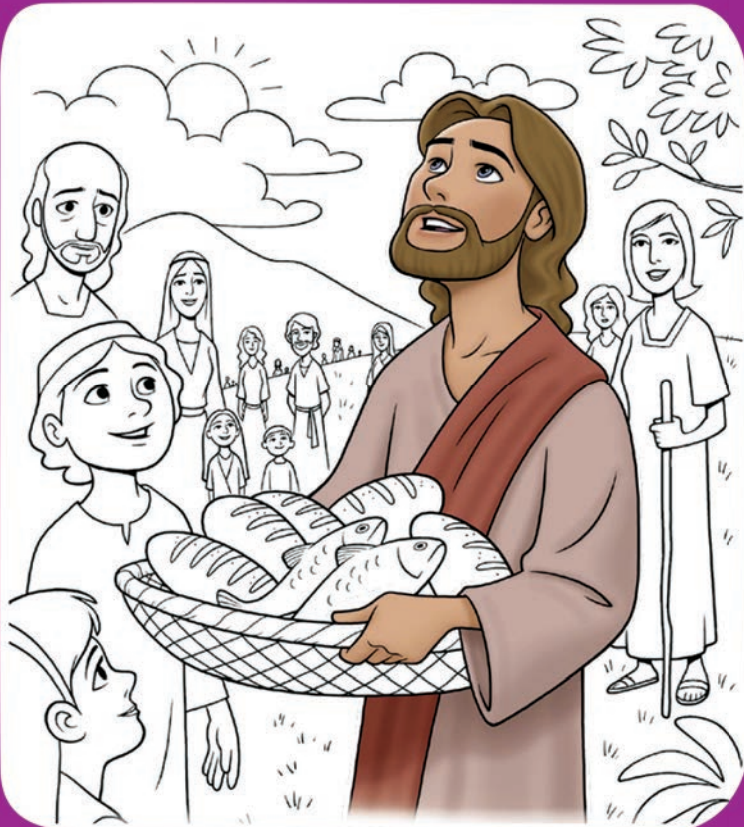
Особый феномен собой представляют внутренние органы пресмыкающихся. Черепахе свойственна длительная остановка сердца, а через некоторое время оно опять бесперебойно работает. Ученые до сих пор ломают голову над этой загадкой природы, пытаются найти объяснения неоспоримым фактам.

Сухопутные черепахи довольно выносливы. Они могут находиться без еды больше года. Длительная голодовка никаким образом не влияет на их самочувствие и работу внутренних органов, функционирование

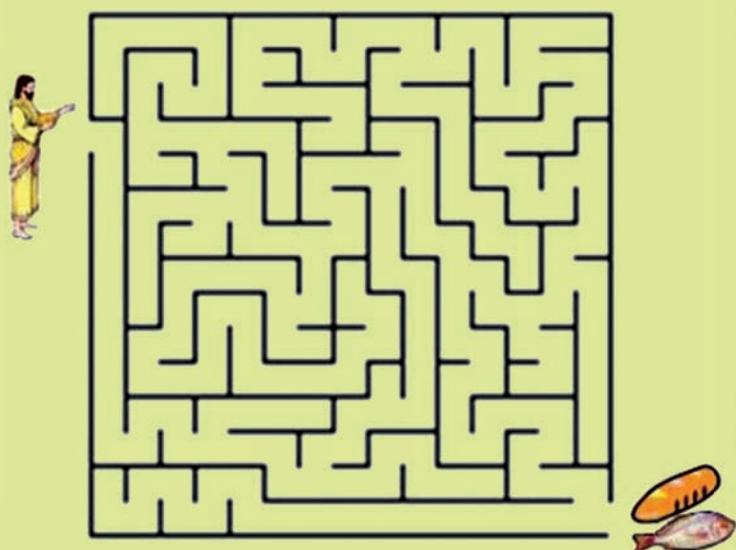
систем. Они по-прежнему ведут размеренный образ жизни, нежась на солнце или прячась в тени. Кстати, температура тела рептилий зависит от температурных условий, где они проживают.

И наконец, именно некрасивая морщинистая кожа прячет в себе загадку «вечной молодости». Кожный покров защищает внутренние органы и более нежные слои эпидермиса от негативного воздействия ультрафиолета. Обменные процессы в организме черепах проходят, как замедленные кадры кинофильма.

РОЗФАРБУЙ МАЛЮНОК

ПОДОЛАЙ ЛАБІРИНТ.

ДОРISУЙ КАРТИНКУ. НАЧНИ СВЕРХУ СЛЕВА И ВНИМАТЕЛЬНО СЛЕДУЙ ПОДСКАЗКАМ, НО НЕ ТЕРЯЙ ВРЕМЕНИ – СТРАНИЦА МОЖЕТ РАСТАЯТЬ!

П'ЯТЬ ХЛІБІВ І ДВІ РИБИ

Юра Міллер

Коли Ісус дізнався, що його друга Івана Хрестителя стратили у в'язниці, Він сказав Своїм учням: «Ходімо в пустинне місце й трохи відпочиньмо».

Однак багато людей, бажаючи бачити Ісуса, не полишали Його в спокої. Коли Ісус побачив, скільки чоловіків, жінок і дітей зібралося біля Нього, це зворушило Його. Вони були немов вівці без пастуха.

Незабаром на схилі гори було повно народу, який жадібно слухав Ісусові слова. Через декілька годин учні побачили, що вже сідає сонце. Домівки ж людей, що слухали Ісуса, залишилися далеко позаду.

– Відпусти народ, – сказали учні Ісусові. – Скоро стемніє, а вони цілий день нічого не їли.

– Скільки тут людей? – запитав Ісус.

– П'ять тисяч чоловіків, не рахуючи жінок і дітей, – відповіли учні.

Ісус запропонував:

– А чому б вам не нагодувати їх тут?

Він повернувся до Пилипа й запитав:

– Де ми можемо купити хліба, щоб нагодувати всіх цих людей?

Цієї миті підійшов Андрій.

– Тут є один хлопчик, що має п'ять хлібів і дві риби, – сказав він. – І він з радістю віддасть їх Тобі.

Та Ісус уже протягом дня знав, що Він робитиме. Маючи на увазі цього хлопчика, Він задумав незвичайне чудо.

– Розсадіть їх рядами по п'ятдесят та по сто осіб, – звелів Ісус.

Люди розсілися на траві, як їм було сказано. Ісус поглянув на небо й, поблагословивши, поламав ті хліби та дві риби й дав їх учням. А ті роздали людям. І всі їли, аж поки наситилися.

– Позбирайте шматки, що залишилися, щоб нічого не пропало, – наказав Ісус.

Учні послухалися й назбирали дванадцять повних кошів їжі! Це було справжнє чудо, адже спочатку в них було лише п'ять хлібів і дві риби.

Чи бажає Ісус і тепер звершувати щось подібне? Можливо, Його очі звернені на тебе? Чи згоден ти віддати Йому все, що маєш, щоб і інші люди отримали благословення?

Хелен Робінсон

РАСТЕНИЕ КУДЗУ

Если бы вы ехали по автостраде на юго-востоке Соединенных Штатов, вы бы увидели кудзу – вьющееся растение, которое кто-то завез из Азии в США около ста лет тому назад. Его нетрудно заметить, потому что оно растет на деревьях, телефонных столбах и на всех предметах, которые попадают ему на пути. Большие листья этой кажущейся бесконечной лозы тянутся вдоль дороги на многие километры.

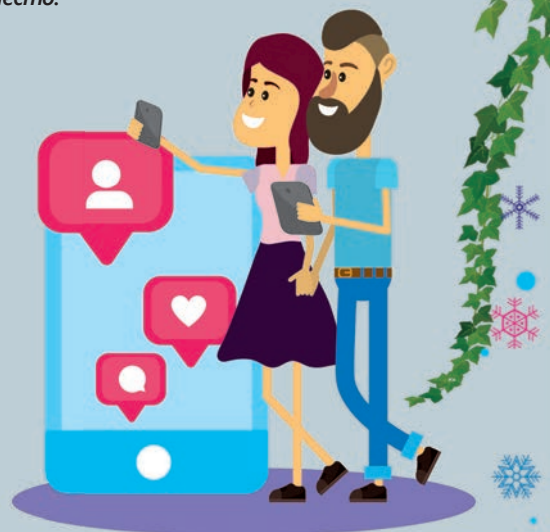
Изначально люди привезли кудзу в Соединенные Штаты из добрых намерений. Им понравилось, как выглядит это растение, и они хотели использовать его для украшения своих домов. Его большие листья давали тень; также им можно было кормить домашних животных. Оно хорошо укоренилось в почве, что препятствовало ее размыванию, а его корни можно было измельчать и добавлять в салаты, а также использовать как лекарство.

Но растение стало стремительно разрастаться. Оно может расти очень быстро – до 30 см в день. Оно обвивает все новые и новые здания, не дает расти деревьям и вырывает с корнем телефонные столбы. Неудивительно, что ему дали прозвище «километр в минуту», а также «лоза, захватившая Юг». Правительство Соединенных Штатов запретило разводить кудзу в 1953 году. В 1972 г. власти объявили его сорняком.

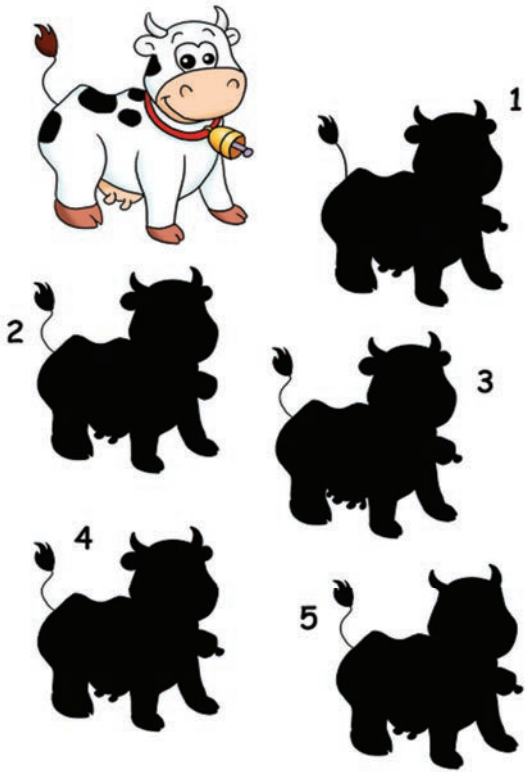
Подобное может произойти и с твоей жизнью, если ты будешь невнимателен. От принятых тобой решений зависит твое будущее. Телевизор, спорт,

Интернет – все что угодно, может стать хозяином твоей жизни. Даже хорошие вещи, если их слишком много, могут нанести тебе вред.

В книге Притчей сказано: «Нехорошо есть много меду...» (Притч. 25:27). Это хороший совет. Пусть все в твоей жизни будет сбалансированно. Не позволяй никому и ничему, кроме Бога, занять в твоем сердце первое место.

A vibrant, multi-colored rainbow arches across the upper half of the page. The rainbow consists of seven distinct bands of color: red at the bottom, followed by orange, yellow, green, blue, indigo, and violet at the top. The background is a light blue sky filled with soft, white, fluffy clouds. The overall style is simple and child-friendly, typical of a children's coloring book.

ЗНАЙДИ ВІДПОВІДНУ ТІНЬ.

**ОБВЕДИ ВАРЕЖКУ, НЕ
ВЫХОДЯ ЗА КОНТУР.**

– Звісно!

Ходімо краще гуляти!

Веселый English

Read and learn new words.
Прочитай и выучи новые слова.

TASK 1

BIRTHDAY PARTY

ДЕНЬ РОЖДЕНИЯ

birthday cake
[б'эздэй кейк] –
праздничный
торт

balloon
[бэл'у:н] –
воздушный
шарик

birthday hat
[б'эздэй хэт] –
праздничный
колпак

candle
[кэндл] –
свеча

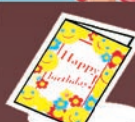
gift [гифт] –
подарок

confetti
[конф'эти] –
конфетти

sparkler
[спарк'лэ:] –
бенгальский
огонь

birthday card
[б'эздэй кард] –
открытка

sweet [свит] –
конфета

popcorn
[п'опкорн] –
попкорн

fruits
[фруйтс] –
фрукты

cupcake
[капкейк] –
кекс

ice-cream
[айскрим] –
мороженое

beverage
[б'эвэридж] –
напиток

food
[фуд] –
еда

music
[мьюзик] –
музыка

biscuits [б'искитс] –
печенье

TASK 2

b_rthd_y c_k_

b_ll_n

c_ndl_

b_rthd_y h_t

g_ft

b_rthd_y c_rd

c_nf_tt_

sp_rkl_r

m_s_c

Write the missing letters in the boxes to complete the birthdays vocabulary. Дополни слова, вписав недостающие буквы.

f_d

sw_t

b_v_r_g_

b_sc_ts

p_pc_m

c_pc_k_

fr_ts

_c_cr_m

TASK 3

Look at the pictures and match children with appropriate cakes. Посмотри на картинки и соедини персонажей с соответствующими тортами.

Find and circle the words and number the pictures. Найди и обведи необходимые слова, а также пронумеруй картинки.

TASK 4

- birthday cake
- balloon
- birthday hat
- candle
- gift

- confetti
- sparkler
- birthday card

- music
- food
- beverage
- sweet
- biscuits

- popcorn
- fruits
- cupcake
- ice-cream

u	b	i	s	c	u	i	t	s	s	m	c	u	m	i
j	i	s	p	a	r	k	l	e	r	y	p	c	s	u
w	r	z	c	i	e	j	w	b	n	b	f	o	e	s
g	t	c	r	g	w	b	m	u	s	i	c	n	b	b
p	h	n	x	j	s	w	e	e	t	r	e	f	p	e
y	d	r	c	h	o	c	o	l	a	t	e	e	o	v
i	a	b	i	r	t	h	d	a	y	h	a	t	p	e
c	y	p	k	t	l	f	o	o	d	d	n	t	c	r
e	c	l	o	w	n	g	j	q	b	a	q	i	o	a
c	a	i	o	x	o	i	a	a	q	y	d	q	r	g
r	r	p	b	a	l	l	o	o	n	c	a	s	n	e
e	d	x	n	o	p	v	v	n	p	a	n	z	i	j
a	f	r	u	i	t	s	b	u	c	k	c	i	h	r
m	u	v	p	c	u	p	c	a	k	e	e	h	j	w
c	a	n	d	l	e	i	r	o	g	i	f	t	a	n

TASK 5

Look at the picture and answer the questions. Взгляни на картинку и ответь на вопросы.

- In which country does this celebration probably take place?
- What are the children celebrating?
- How old is the birthday child?
- Whose birthday is it, a boy's or a girl's?
- What is the birthday child wearing on his head?
- What is he doing?
- What do all the other children wear?
- What is there to drink?
- What is there to eat?
- How many presents are on the table?

В каком возрасте мальчик может быть вежливым? Вы можете сказать – в десять лет. Или в девять, восемь, семь, шесть, пять или четыре?

Дик научился быть вежливым еще совсем маленьким. Как только он начал разговаривать, мама стала учить его говорить "пожалуйста", "спасибо", "извините", "добро пожаловать" и еще многое другое, что приносит радость и окружающим, и самому человеку.

Однажды, когда Дик еще не было и пяти лет, он с мамой ехал в автобусе. Дик шел впереди мамы по проходу автобуса и отыскивал взглядом свободное место. Когда автобус тронулся, Дик споткнулся и наступил на ногу какому-то мужчине. Тот с недовольным видом убрал ногу. "Приношу свои извинения, сэр, – сказал Дик. – Простите меня. Я не хотел этого".

Мужчина улыбнулся. Улыбались и стоявшие рядом пассажиры. Все очень удивлялись, людям было приятно видеть такого вежливого мальчика. Мужчина посадил Дика себе на колени и стал расспрашивать, как его зовут, сколько ему лет, где он живет и когда у него день рождения. Все пассажиры прислушивались к их разговору. На их лицах появились улыбки, потому что этот маленький мальчик был таким добродушным и вежливым.

Прошло несколько недель. Дик исполнилось пять лет. И, к своему огромному удивлению, в день рождения он получил подарок. Внутри пакета была вложена записка: "От твоего друга из автобуса". В ней не было написано ни имени, ни адреса, поэтому Дик не мог послать ответ с благодарностью. Представьте себе, что Дик получал после этого подарок в каждый свой день рождения, даже когда ему исполнилось восемнадцать лет.

Когда Дик закончил школу, он получил в подарок фотоаппарат стоимостью в 75 долларов с той же запиской: "От твоего друга из автобуса". Все это время он даже не представлял себе, чем занимается его "друг из автобуса". Дик смутно вспоминал тот случай, когда он сидел в автобусе у какого-то дяди на коленях; но кем был этот господин, он так и не смог узнать.

Зима в том году выдалась очень холодная. Запасы угля дома закончились. Дик очень беспокоился, ведь

в доме было ужасно холодно. Родители мерзли и плохо себя чувствовали. Дик позвонил в угольную компанию.

"Мы замерзаем, – сказал он, – можете ли вы прислать нам угля?"

"Сожалею, – сказал человек на другом конце провода. – У нас осталось очень мало угля, и мы сможем отправлять машины развозить уголь не раньше, чем в понедельник утром".

"В понедельник! – воскликнул Дик. – Я сомневаюсь, смогут ли мои родители выдержать в таком холоде столь долго. Я был бы очень признателен вам, если бы вы смогли нам чем-то помочь пораньше".

"Мне очень жаль, – ответил человек. – А, кстати, как вас зовут?"

"Мое имя Дик, Дик Гентри. Пожалуйста, помогите нам, если это возможно".

"Я посмотрю, чем я смогу помочь", – ответил его собеседник.

Спустя час великолепный "Кадиллак" остановился возле дома Дика. Шофер вышел и направился к двери. Дик поспешил ему навстречу.

"Здесь живет Дик Гентри?" – спросил шофер.

"Да, – ответил Дик. – Чем могу вам помочь?"

"Нет, благодарю, – ответил шофер. – Я привез вам кое-что".

К огромному удивлению Дика, шофер один за другим достал из машины шесть мешков угля!

"Это нам?" – спросил Дик.

"Да, – ответил шофер. – И мой начальник велел сказать, что это бесплатно".

"О, благодарю вас! – воскликнул Дик. – Спасибо, огромное спасибо! Но кто все это прислал?"

"В одном из мешков вы найдете записку", – сказал шофер, попрощался и уехал.

Дик стал по очереди развязывать мешки. В одном из них он нашел записку и прочитал: "От твоего друга из автобуса". Он едва верил своим глазам! И тут он догадался. Значит, тот человек из автобуса был директором угольной компании! Да, Дик был прав. И все это было результатом того, что маленький мальчик был вежлив много лет тому назад.

1. Кто создал всю Вселенную и нас?
2. Сын Божий.
3. Первая книга Моисея.
4. Кто нас охраняет все время и следит за нашими поступками?

БИБЛЕЙСКИЙ КРОССВОРД

ЗНАЙДИ ПРАВИЛЬНУ ВІДПОВІДЬ.

 + + = 30

 + + = 20

 + + = 9

 × - = ?

ЗНАЙДИ НА МАЛЮНКУ ВКАЗАНІ ПРЕДМЕТИ.

Орігамі-закладка «ПІВНІЧНИЙ ОЛЕНЬ»

2 Тепер сложи правий кут трикутника до середини. Зроби те ж саме з лівим. Добре притисни, утворивши згин, і знову їх розверни.

1 Коричневий папір для орігамі сложи у двох напрямках по діагоналі кольоровим боком назовні. Добре притисни, щоб утворилися згини. Створивши другий згин, залиш утворений трикутник, поклади його гострим кутом догори й відігни верхній кінчик трикутника одного боку десь посередині, щоб отримати білий квадрат.

3 Склади правий і лівий кути до верхньої частини, утворивши таким чином квадрат, добре притисни. Верхні куточки заправ усередину, заховавши їх в утворену кишеню. Основа закладки готова, тепер переходимо до її оформлення.

4 Виріж два роги з темно-коричневого паперу, трикутний ніс із червоного й два кружечки для очей з білого. Намалюй дві чорні плями в очах і приклей усі елементи на свої місця. Готово!

Тобі знадобляться:

- коричневий, темно-коричневий, червоний і білий папір;
- ножиці;
- клей;
- чорний маркер або фломастер.

— Візьми маску та гумові рукавички! — нагадала мама Даміру, котрий збирався вигуляти Монті рано-вранці. — І не розмовляй ні з ким! Пам'ятай про вірус!

Зітхнувши, Дамір надягнув маску, рукавички, що були вдвічі більші за його ручки, узяв Монті на повідок і вирушив на свіже повітря. Раніше Монті вигулювала мама, а відколи запровадили карантин, хлопчик не пропускає цієї єдиної нагоди вийти на вулицю. Багато його друзів не мають песиків, а отже, їм доводиться сидіти у квартирах.

Монті забігла на дитячий майданчик та бігала навколо гойдалок і гірки, намагаючись упіймати горобців. Тут уже давно ніхто не бавився, бо майданчик був обтягнений стрічкою з написом: «Гратися заборонено. Карантин».

— Мамо, так неправильно! Чому ми ховаємося по домівках, а горобці та собаки граються на майданчиках? Це ще довго триватиме? — обурювався Дамір, увійшовши додому.

— Земля хвора. Коли Господь створив Землю, усе було ідеально: не було жодної хвороби чи іншої загрози. Я щойно дивилася цікаве відео. Один юнак на ім'я Давид Латімер якось замислився: «Що буде, якщо посадити насінину в банку й міцно закрити її?» Щоб перевірити, він насипав на дно великої банки землі, кинув декілька насінин, полив, дуже щільно закоркував, щоб повітря

не змогло потрапити всередину, і поставив на підвіконня.

— І що сталося? Насіння загинуло, а банка вкрилася пліснявою? — Зовсім ні. Незабаром з'явилися паростки, а за кілька місяців уся банка наповнилася зеленню.

Давид спостерігав. Минув рік, 10 років, 50 років, а рослина прекрасно почувалася в банці. Листячко виростало, поступово опадало, перегнивало й живило корінчики. Коли яскраво світило сонце, на стінках банки з'являлися крапельки води, що опадали, ніби дощ, зволожуючи ґрунт.

— А довго та рослина жила в банці? Він її поливав?

— Давид посадив її 1960 року. Через 53 роки чоловік помітив, що крапельки в банці припинили

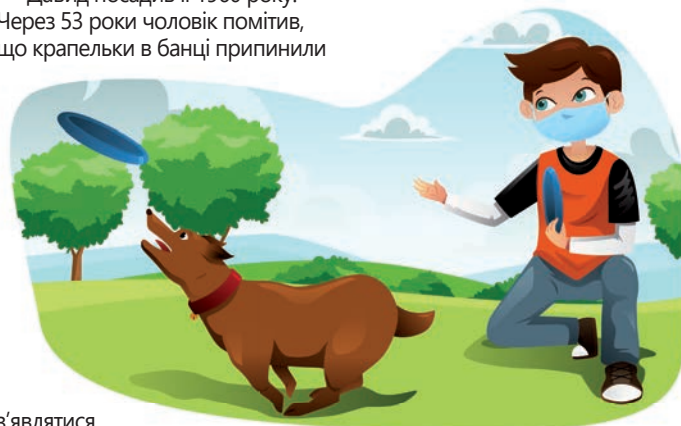
з'являтися. Він відкрив банку й доливав трохи води. Тепер Давид уже дуже поважного віку дідусь, а рослина в банці живе на його підвіконні й досі.

— Навпевно, корок став не таким

щільним, і волога випарувалася. Та й вірусів немає. А Земля скоро одужає, мамо?

— Нас урятує Господь. Скоро Він повернеться, щоб узяти всіх, хто Його любить, на Небо. Землю охопить вогонь, і все, що на ній є, згорить разом з хворобами та вірусами. 1000 років Земля буде відпочивати, а ми — насолоджуватися небесними домівками, які приготував для нас Ісус. Потім Господь створить усе нове й поверне людей на Землю. Уже не буде ані хвороби, ані карантину.

— Звідки ти знаєш, що так буде? — Ісус особисто сказав це учням, і так записано у Святому Письмі.

з'являтися. Він відкрив банку й доливав трохи води. Тепер Давид уже дуже поважного віку дідусь, а рослина в банці живе на його підвіконні й досі.

Якщо Бог сказав, Він обов'язково виконає.

— І наша планета буде схожа на величезний сад. Неначе в Давида в банці...

ЮНИЙ ДОСЛІДНИК

Хід роботи

ЛАВОВА ЛАМПА В ПЛЯШКАХ

Наповни кожну з пляшок на $\frac{3}{4}$ олією. Потім доливай води так, щоб залишалося близько 5 см до кришки. Додай 4-5 крапель харчового барвника в кожну пляшку. Насамкінець вкинь у ємкості по таблетці й спостерігай за активністю бульбашок. Наймовірніше, чи не так? Немов справжня лава! Після того як таблетки розчиняться й бульбашки заспокояться, можна додати ще по таблетці й відновити лавовий ефект.

САМООЧИШНЕ ЯЙЦЕ

Тобі знадобляться:

- сире або варене яйце;
- велика кружка;
- оцет.

Дослід

Поклади яйце в чашку й залий його оцтом. Залиш у такому вигляді на 24 години. За цей час відбудеться справжнє диво: оцет розчинить шкаралупу й створить навколо яйця незвичайну мембрану, яка зробить його пружним і стрибучим.

Тобі знадобляться:

- 2 маленькі пляшки;
- олія;
- вода;
- харчові барвники;
- таблетки «Алка-Зельцер».

Настя Гордієнко

Зоряна Чайка

Єлизавета Губаренко

Валерія Чупіна

Богдана Винниченко

Олівія Панфіленко

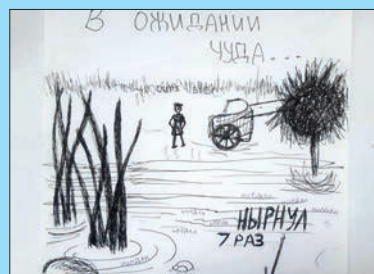
Уляна Олефір

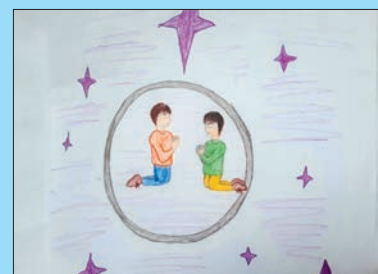
Полліанна Колош

Богдан Козачков

Валік Твердохліб

Ліда Кот

Рома Дусь

Ліза Бойко

Люда Козачкова

Надя Кот

Ольга Сарницька

Все діти очень любяць історії. «Потерянная драхма радости» — это книга замечательных историй для детей, где самые неожиданные приключения случаются с самыми обычными вещами, стоит только присмотреться и внимательно прислушаться. В книге Натальи Щегловой люди, звери, природа, вещи — все имеют право на свою чудесную историю. «Потерянная драхма радости» подарит много радостных минут не только детям, но и взрослым!

Для детей дошкольного и младшего школьного возраста.

BOOKSON
Інтернет-книгарня

ХРИСТИЯНСЬКІ
КНИГИ для всієї сім'ї

ЗАМОВЛЯЙ ЛЕГКО —
ОТРИМУЙ ШВИДКО

+38 (099) 45-595-45
shop@bookson.com.ua
www.bookson.com.ua

Валентин Грисенко

Рома і Єва Кузьменко

Міша Кот

Віка Кот

Вероніка Дусь

Еріка Колош

МАЛЮНКИ
ЧИТАЧІВ

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо,
друкованими літерами на зворотному
боці кожного малюнка).

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець — християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10—А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Гунько
Коректура: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Олена Черневич
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Якщо ви бажаєте пожертвувати кошти на розвиток газети, ви можете зробити це через банк.

Наші реквізити:
Отримувач: УУК АСД
Код ЄДРПОУ 19350731
IBAN: UA753808050000000026006149457
МФО 380805

Банк: ПАТ «Райффайзен Банк Аваль» у м. Києві
Призначення платежу: добровільні пожертви

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти.

Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.